

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemal ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehan na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Avstrijska delegacija.

V sredo je imela avstrijska delegacija zopet svojo plenarno sejo. Na dnevnem redu je bila uprava Bosne in Hercegovine. Tozadevni poročevalec je bil dr. Šusteršič.

Prvi govornik bil je del. Bianchini, ki je govoril nad tri ure. Govornik je rekel, da se Hrvatje še vedno trdo drže programa načrtanega leta 1895. Pravi razvoj Bosne in Hercegovine je le tedaj mogoč, ako se pridružita ti dve deželi Hrvatski. Vsak drugi poskus, bodisi oni s politiko „Drang nach Osten“ ali pa tudi oni z madjarskim imperijalizmom, dovel bi do tega, da bi naša država dobila v Hercegovini in Bosni drugo Lombardijo. Govornik je potem obsojal politiko naše države v okupiranih deželah ter ž njo tudi sistem grofa Khuen-Hedewarja. Govornik je sicer priznaval, da je pokojni državni finančni minister mnogo storil za kulturni napredek okupiranih dežel, da pa vendar nidosegel zaželjenega cilja. Bianchini je priporočal ustanovitev deželnega zbora za Bosno in Hercegovino in nasvetoval, da bi se tamošnjim občinam podelila popolna avtonomija. Priporočal se je objednem proti postopanju tamošnjih okrajnih načelnikov.

Tudi je obsojal govornik gozdno gospodarstvo. Rekel je, da način, na kateri se izkoriščajo gozdi Bosne in Hercegovine, oskoduje jako avstrijske lesne producente, in da so njih pritožbe v tem pogledu opravičene. Govornik je zahteval, naj bi se priobčile dotične prodajne pogodbe, sklenjene z lesnimi trgovci ter naj bi se uvela stroga preiskava glede teh pogodb, ki so večkrat bile sklenjene na veliko škodo dežel. Govornik zahteva odpravo desetine. Omenja, kako se delajo sitnosti od strani vlade onim Dalmatincem, ki bi se hoteli naseliti v okupiranih deželah, dočim gre vlada nemškimi in madjarskim naseljencem jako na roko in podpira s tem protestantizem in germanizem. Govornik zahteva zboljšanje obrtnosti in poljedelstva, kakor tudi zboljšanje šolstva in učiteljskega gmotnega stanja v okupiranih deželah.

Za Bianchinijem je govoril delegat Sylvester, ki se je najprej bavil z izjavo

delegata Derschatte glede kronin pravice do armade, katero izjavo je obsojal. Povdarjal je potem pomen izvažanje bosanskega lesa, ki dela hudo konkurenco izvažanju lesa s Koroške, Štajerske, Kranjske in Tirolske ter Solnograške. Vsled izvažanja bosanskega lesa so bile imenovane dežele zadnji čas za kakih 6 milijonov kron na škodi. Zdaj, pravi govornik, pa preti še nevarnost, da se poviša carina na izvoz našega lesa v Italijo, in sicer vsled odprave vinske klavzule. Govoreč o gradnji bosenskih železnic, odobrava govornik popolnoma to gradnjo in pravi, da je železi, da se napravi kolikor mogoče več železnic, ki bodo vezale obali jadranskega morja z Bosno in Hercegovino. Te železnice oživele bodo po njegovem mnenju trgovino na obalih jadranskega morja, pospešile isto tudi v Trstu ter pripomogle do tega, da postane Bosna in Hercegovina neodvisni od Madjarske.

Deleg. Kramar je izvajal, da Avstro-Ogrska ne sme tirati osvojevalne politike na Balkanu. Govornik je menil, da ni treba biti Slovan, da se pojmi težnje Slovanov po zjedinenju.

S pravično politiko in z ustrežanjem narodnih in verskih teženj treba je ustvariti tako razpoloženje, da oni, kateri stremijo po zjedinenju, ne bodo pretežno občutili neuresničenja svojih sanj in da ne bodo prisiljeni iskati pomoči pri drugih državah. — Govornik je opozorjal na pojavljajoče se zblizevanje med Slovani in Italijani. Govornik ne more imeti nič proti temu, da Italijani spoznavajo nevarnost nemškega stremjenja proti Vshodu in da po tem urejajo svojo politiko.

To nemško stremjenje je predvsem nevarno za našo monarhijo in ista mora braniti svoje narode pred prodirajočim vsenemštvom. Ako se pa vidi, kako se pri nas tira germanizatorična politika proti Slovanom, more se potem pojmiti, da se med Hrvati dobivajo ljudje, ki iščejo zaslombe pri Italijanih in da je v Dalmaciji zjedinenje Hrvatov, Srbov in Italijanov odklonilo uvedbo nemškega uradnega jezika.

Deleg. Kotulinski in Tolinger sta pozivljala državnega finančnega ministra,

naj ublaži konkurenco Bosne in Hercegovine na polju lesne trgovine.

Na to je bila generalna razprava zaključena.

V četrtkovi seji je skupni fin. minister Burian odgovarjal na razne pritožbe, tiče se uprave okupiranih dežel. Rekel je, da so Bianchinijeve rekriminacije neutemeljene. Glede izkoriščanja gozdov v okupiranih deželah rekel je, da je isto racionalno. Vlada se bo ozirala po mogočnosti na pritožbe avstrijskih lesnih producentov. Novih pogodb ne bode več sklepala in tudi dosedanje bode še enkrat natančneje preiskala.

Govornik je povdarjal povzdigo ljudskega šolstva. Povdarjal je tudi olajšave, ki so se dovolile v tiskovnem pogledu in rekel, da bode vlada nadaljevala na potu kulturnega napredka, katerega se je srečno polotila. Poročevalec dr. Šusteršič je v daljšem govoru podrobno in jasno razložil razmere v okupacijskih deželah. Kredit za okupacijske dežele je bil potem vsprejet. Včeraj je prišel na vrsto proračun mornarice.

Prihodnja seja avstrijske delegacije bode 16. februarja.

Dopisi.

V Gorici, dne 5. februarja. — (Napovedani občni zbor c. k. kmetijskega društva.) — Nad 30 let je pokojni grof Franc Coronini predsedoval c. k. kmetijskemu društvu v Gorici; nepristransko, pravično in uspešno je v tej lastnosti skrbel za kmetijske koristi cele dežele, strogo se ravnal po pravilih, vedno je sklicaval občne zборе in odbore se je ter vestno izvrševal njihove sklepe. Z vso vnemo je pospeševal razvoj društva in vabil deželane z vseh strani k mnogobrojni deležbi. V zadnjih letih so ponovno krožila njegova vabila po deželi, naj pristopijo ne samo kmetovalci, ampak tudi prijatelji kmetijstva, društva in zlasti občine, da se postavi društvo na krepke noge in da bode moglo tem čvrsteje izpolnjevati svojo blagotvorno nalogo. Ko se je začelo naše ljudstvo odzivljati tem vabilom, zatisnil je nepozabni buditelj za vselej svoje blage oči in nastopila je Pajerjeva, za

našo deželno stran ledena doba. Na mah se je vse preobrnilo po receptu privandranega društvenega tajnika „professore“ Hugues, kateri je odigraval žalostno ulogo v Istri, pri nas nastopil kot reformator našega kmetijstva. Da bi tako ne bilo! Od takrat je v našem društvu nehala nepristranost, umrla pravičnost in zmrznila vsa vnema za blagor naših kmetovalcev. Začel se je pospeševati naraščaj društva na italijanski strani, a kolikor možno zavirati na slovenski. Brez vsega ugovora so se sprejela društva „Unione“, „Ginnastica“, „Lega Nazionale“, slovenskim kmetovalcem pa so se pred nosom zaprle duri. Pri seji dne 11. julija se je oglasilo nad 100 naših kmetovalcev za vsprejem — a izročili so jih — kar se ni poprej še nikdar zgodilo in ni v pravilih nikakor utemeljeno — posebnemu odseku v presojo. Od tistega časa je preteklo sedem mesecev; — poročevalec dotičnega odseka je obolel tistega dne, ko je bila v ta namen odložena seja in predsedništvo je hitelo sklicati občni zbor, ne da bi bilo poprej preskrbelo za vsprejem oglašanih novih članov. In kako je hitelo!

Dne 1., 2. in 3. tek. meseca so prejeli naši člani vabila k občnemu zboru, kateri je sklican na dan 9. istega meseca, to je v torek prihodnjega tedna; razumete: v torek, ne več na tržen dan, kakor je bilo poprej vedno navada, ampak na tak dan, ko mora nalašč za to v mesto priti, kdor se hoče deležiti zbora. Tako zna sedanje predsedništvo pospeševati deležbo društvenih shodov! Po pravilih mora vsak član, kateri hoče postaviti pri občnem zboru kak samostalen predlog, istega vsaj osem dni poprej pisмено oglasiti. A kako naj to stori, če je prejel vabilo še le 8, 7 ali 6 dni pred zborom? Nekateri člani, kateri so redno plačali svojo udnino, pa še do danes niso prejeli vabila k zboru. In čujte! danes je obolel društveni blagajnik, seveda čisto slučajno in nikdo ne prejema plačila udnine in ne izdaje izkaznic — samo zato, da bode deležba od slovenske strani na občnem zboru tem obilnejša. Ka-li? Ponavljajo se komedije, kakoršne smo doživeli lani pri volitvi odbornikov za oddelek Gorice in

PODLISTEK.

38

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

(Dalje.)

V tem se začuje v bližini lomastenje več oseb in težak skok izpod okna na tla. Še enkrat zavpije orožnik: „V imenu postave!“ in opomni napadalca, da bi se podal. Nato nastane strahovito vpitje, krik, skakanje in pretepanje, vmes pa se votlo zasmejeta dva strela hkratu. Nekoliko minut potem pa začne nekdo — gotovo orožnik — klicati:

„Gospod gozdar, — na pomoč!“

Mirko — ne bodi len — ukaže takoj Severju, naj strelja se samokresom skozi veternece v zrak, da se napadalci preplašijo; sam pa odrine zapah in plane ven na vrt. Ker je noč precej svetla, vidi dovolj razločno, kako enega orožnika dva cigana na tleh mikastita, in kako hočeta druga dva cigana drugemu orožniku izviti puško iz rok. Tu ni bilo časa dolgo pomišljati se. Urno pograbi Mirko puško na sprednjem koncu in zamahne po glavah prvih dveh ciganov tako, da kljukneta oba nezavestna na zemljo. Kakor hitro čuti, da je prost, plane na tleh ležeči orožnik takoj kvišku, in kmalu sta z Mirkom rešila še drugega orožnika.

Uprav, ko sta orožnika z Mirkovo pomočjo na

rokah in nogah trdno povezala in vklenila vse štiri cigane, je prišel iz hiše Sever še svetilnico v roki.

„Strašna noč! — Tukaj je kri, in nekdo leži mrtev.....“ zakliče Sever ves zmešan in tresoč se na celem životu.

Orožnika z Mirkom pristopita k ranjencu, ki je imel prestreljene prsi in desno roko, v kateri je še vedno držal dolg nož, v levici je imel pa pištolo.

„Zadeli smo pravega. Ta je vojaški begunec, Valentin Podlessek“, reče postajevodja, položi ranjencu roko na srce in pristavi: „Vtekel je svetni pravici, — mrtev je.“

„Toda izvršili nismo še vsega“, pripomni drugi orožnik. „Treba, da poiščemo še ciganki, in sicer čim prej tem bolje.“

„Seveda“, pritrdi postajevodja „tu je vsak trenutek drag. Vi“ — obrne se k orožniku — „boste tukaj na straži, dokler se ne vrnem“. Rekši, pozdravi postajevodja gozdarja in odide v gozd.

Sever je mej tem postavil svetilko na tla tik mrtvega mladeniča in jo kar molče pobral v posteljo. Mirko se je še nekoliko časa razgovarjal z orožnikom, potem je šel pa tudi on počivat, ker bilo je uže skoraj dve po polnoči. Orožnik je ostal nazadnje sam. Vršeč svojo strogo dolžnost, je korakal enakomerno, a oprezno, gori in doli mej žrtvami propalosti; svetila mu je luč, ki je brlela poleg mrtveca.....

XXX.

Zahvalim vas, pogrebci vi,
Da ste k pogrebu mi prišli!
Oj prosite Boga za-mé.....“
Nar. p.

Zjutraj, komaj se je zazoril dan, pomikal se je uže čuden sprevod iz gozda proti Prelazju. Spredej so nesli štirje krepki možaki iz Prelazja na nosilih, spletenih iz bukovih vej, — mrtvega Tineta Podleskovega. Zadej so šli štirje cigani in dve ciganki: vsi so imeli roke na hrbtu zvezane. Na vsaki strani sprevoda je ponosno korakal po en orožnik. Zadej je pa z uradno odmerjenim korakom kreval vaški grobar in mrlški oglednik — Krt.

Kolikor bolj so se bližali Prelazju, toliko več ljudij je bilo ob poti. Nekateri je prignala od zakurjenih pečij radovednost, druge pa tudi groza in pravo sočutje. Le dveh Prelazanov ni bilo videti nikjer zunaj, in sicer starega Podleska in njegove žene. Ko je stari izvedel, kaj je s sinom, ni rekel nobene besede, in ne zastokal ne vzdihnil, ampak pobesil je glavo, noge so se mu jele šibiti in kot pijan se je vlekel v hlev. Vrata je zaprl za seboj, omahnil vznak v kup listja in se začel tam obračati, kakor bi ga vile hude bolečine.

Stara je pa celo jutro kakor zmešana letala po hiši iz sobe v sobo ter jokala in vpila, da se je k vsem sosedom slišalo:

„O moj Bog, kaj sem doživela! O moj Bog, kaj sem doživela!“
(Dalje pride.)

goriške okolice, pri tisti volitvi, pri kateri je vse mrgolelo nepravilnosti in malo da ne nasilnih činov in proti kateri je 50 društvenih članov podalo energičen protest na c. kr. kmetijsko ministerstvo, pa ni nikdar prejelo nobene rešitve.

Stari lisjak v Gosposki ulici zna izvrstno sukati svoje marijonete — vse plešejo, kakor on piska in vse naše pritožbe, naj so še tako vtemeljene, romajo. — v koš.

Iz Gorice, dne 5. februarja. — V predzadnjem dopisu napisali smo z ozirom na narodno uradovanje v deželni hiši stavek: „Ako se res godé v tem oziru Slovincem krivice, odstranijo se z jedno črto, ko bodo slovenski poslanci jedini...“ Iz tega izvaja lastnik „Soče“, da sami priznavamo, da ni vse tako, kakor bi moralo biti, ter priznavamo svojo in svojih tovarišev krivdo.

Ekor ima najelementarnejše pojme o logiki, razvidi takoj, da bje „Soča“ s svojo trditvijo logiki hudo po zobeh. — Toda to ni, kar nam je dalo povod, da se zopet vračamo k temu vprašanju; nam je marveč na tem ležeče, da privintamo za stalno izjavo, katero je napisala „Soča“ pri tej priliki in katera se glasi doslovno:

„Gorje nam je že tako, dvojno gorje nam je, od kar imamo na raznih mestih klerikalne zastopnike, trikrat gorje pa bi nam bilo, ako bi prišlo do „jedinosti“ po klerikalnem receptu“.

Nam je bilo že davno znano, da ti gospodje okolu „Soče“ nočejo jedinosti in složnega delovanja; vedno smo trdili, da ti ljudje živé od razpora, da jim je narodni prepir potreben kot ribi voda; nam se ni hotelo verovati; a sedaj priznava „napredno“ glasilo z najvno odkritosrčnostjo, da je temu tako. A potem se drznejo ti gospodje še natvezavati ljudstvu, da smo mi zakrivil pripre in zanesli ogenj v streho!

A ne le to, marveč vsakdo sprevidi lahko, da list pozivlja vedé ali nevedé javno naše narodne nasprotnike, naj delajo Slovincem krivice, kolikor hočejo, kjer so „klerikalni“ poslanci in zastopniki v manjšini, bati se jim ni ničesa; kajti da ne bode na jedinem mestu, kjer je mogoče še pošteno obračunati, da ne bode v deželnem zboru jedinosti med Slovenci, za to hoče „Sočin“ pošteni skrbiti. In potem se drzne ta človek še predbacivati našim poslancem in odbornikom, da so za svoje izdajalsko delo mastno plačani, da so prodani, da se redé od Judeževih grošev ter namiguje našemu ljudstvu, naj prejme v roke pasji bič ter zapodi take zastopnike iz deželne hiše.

To je že dajmonska hudobija, in izvestno je, da dobi njen nositelj zaslužno plačilo.

Toda naš junak, ki hoče v svojem članku pitati verne bralce s strahom, da bi potem izginilo vsako stremljenje po enakopravnosti in napredku, da bi zvenketalo (!) po nekaterih žepih (pa ne po njegovih!) in da bi deželni glavar gospodaril ob sklonjenih slovenskih glavah, pové dalje z otročjo odkritosrčnostjo, zakaj se boji takih časov sloge in jedinosti. On piše:

„Nikdar ne smemo priti taki časi, ker ako bi prišli, potem je po nas“.

Voila tout! — Če pridemo do sprave, do jedinosti, — končan je, po njem je!

Sicer pa, da bi mu ne delali krivice, moramo izrecno naglašati, da si tudi or želi dobe, ko bode v zbornici jedinost, toda le čista, nekaljena „naprednjaška“ jedinost, in to šele tedaj, ko stre „klerikalnemu“ zmaju glavo ter ga povsem uniči.

„Za tako jedinost moramo delati“, tako končuje svoj članek, „po taki moramo stremiti prav sedaj, da se ne uresničijo klerikalne nakane, marveč vržemo ob prvi priliki njihovo gnjilo

in strupeno jedinost na smetišče, kamor jedino tiče“.

No, no! Da se ne bo pa preveč napenjal pri metanju naše „gnjile in strupene jedinosti“ na smetišče ter trpel pri tem kake telesne škode, svetujemo mu, naj posveti za sedaj vse svoje moči „narodnim piruhom“, naj jih uzorno upravlja in naj se skaže, kaj zna.

Priznati mora, da je ta zadača zelo lahka proti oni, voditi upravo slovenskega dela naše dežele, in da ne bi doprinesel še dokaza vsposobljenosti za zadnjo nalogo, ako se mu tudi prva posreči; toda pri vsem tem se mu ne posreši, da bi zjedini niti člane svojega konsorcija; kajti obroč že — poka in podgane — skakajo v ladijo. Saj se razumemo!

Iz goriške okolice. — (Konec.) V notici: Nekdanja „Soča“ — sedanja „Gorica“... ki je dostavek članku „politični sleparji“ pišeš: „Ali ne ve (ta je menda iz Gorice nekdo, ki ga vedno potikaš v mojo kožo) da je veljala „Soča“ že zdavnaj za „liberalno“, ali ne ve, da je bil v njej — po zaslugi Gregorčičevi — opran marsikak nunc v deželi, ali ne ve, da je vodila „Soča“ boj proti Mahniču in kasneje proti ranjkemu kardinalu in ali ne ve, da je stal v teh dveh bojih — dr. Gregorčič?!...“ Dobro, izvrstno, prijatelj! Jaz pa še dostavljam: Ali ne veš, da s temi vprašalnimi vskliki biješ sam sebe po zobeh, da izročaš meni v roke najhujše orožje zoper svoje „farbanje“, da sam priznavaš, da je bil politični razkol popolnoma brezpotrebno in frivolno započeto delo tvoje in tvojega sodruga!? Ta razkol se je pač vrhunčil v boju zoper dr. Gregorčiča in njegovo politično vodstvo. Zdaj pa čuj me, prijatelj! Če je „Soča“ vodila boj proti dr. Mahniču in proti kardinalu, če je „Soča“ že zdavnaj prej — torej tudi, ko je še stala pod vodstvom dr. Gregorčiča — veljala za „liberalno“, moral je biti po tvoji izjavi tudi dr. Gregorčič „liberalen“, in če je bil on „liberalen“, kaj je bilo treba pričeti razkol proti dr. Gregorčiču in sicer pod krinko boja proti „klerikalizmu“! Dr. Gregorčič in „klerikalizem“ sta pač v tvoji izjavi dva predmeta, ki nista šla skupaj. Če si se ob razkolu začel bojevati zoper „klerikalizem“, tedaj si imel napadati kardinala in dr. Mahniča, kaj si pa napadal dr. Gregorčiča, priznavaš posrednje sam, da nisi uprizoril razkola zoper „klerikalizem“, ampak zoper dr. Gregorčiča, da ne vodiš boja zoper načela, ampak zoper osebe in da je vse tvoje temu nasprotno pisanje in dokazovanje le „farbanje“, slepljenje, humbug in švindel, kar imajo ravno ti dopisi dokazati.

E, prijatelj moj, če bi bil ti res tak goreč zagovornik „liberalizma“ in „svobodomiselnosti“, ne bi bil nikdar zakrivil razkola, ampak vse drugače ravnal. Iz gorečnosti do „liberalizma“ bi se bil pač dr. Gregorčiča, ki je bil po tvojih mislih „liberalen“, le še bolj oklenil, da so ga drugi zaradi tega res napadali. Kot resničen prijatelj „liberalizma“, bi bil moral vse poskusiti, da bi si bil „liberalnega“ dr. Gregorčiča ohranil, saj je bil dr. Gregorčič takrat načelnik jedine stranke v deželi, in z dr. Gregorčičem bi bil ti pridobil večino dežele za „liberalizem“. Tako, vidiš, ravnajo možje, ki nimajo „liberalizma“ le na jeziku, da „farbajo“ z njim občinstvo, ampak ki so pripravljeni za resnične vzvišene ideje tudi kaj žrtvovati. Ali tebi je bilo za ves „liberalizem“ in „klerikalizem“ toliko kot za lanski sneg, tebi je bilo le za to, da bi dobil s sodrugom politično vodstvo v roke, da bi bil komandiral Slovincem na Goriškem, kakor komandiraš zdaj „Ljudski posojilnici“ in „Trgovsko-obrtni zadruzi“. Ob uprizoritvi razkola se nisi

nič vprašal, kaj je „klerikalizem“ in kaj „liberalizem“, ampak oziral si se le na to, kateri utegne bolje prikriti tvoje koristolovne politične namene. Zato sem jaz trdno prepričan in z mano zdaj gotovo velika večina Slovincov na Goriškem, da bi bil ti ob razkolu prav tako pograbil po „klerikalizmu“, ako bi ti bilo bolje kazalo, ako bi ne bil dr. Gregorčič slučajno duhovnik. Za to si dal ti sam izvrsten dokaz, katerega ne smem tu zamočati, naj ti bode še tako hudo in bridko: Prijatelj, ali si že pozabil, kako si ti, prav ti, veliki „liberalec“ Andrej Gabršček, ob razkolnih dneh nastopil pot h gospodom pri „Primorskem Listu“, ali se spomniš, kako si trkal na „farška“ vrata, moledoval „klerikalne“ pomoči ter ponujal gospodom svoje zaveznitvo zoper — dr. Gregorčiča! — Prijatelj, ali si bil takrat tudi tako globoko preinjen od „liberalnih“, „svobodomiselnih“ idej? Ali si se tudi takrat zavedal vseh groznih nesreč, katere izvirajo po tvojih naukih iz „klerikalizma“? Ali si tudi takrat vedel, da „je dr. Gregorčič zlezel pod plašč kardinalu Missiji“? Kako je torej mogoče, da greš ti, najhujši sovražnik „klerikalizma“ prosit in ponujat pomoč najčistejšim „klerikalnim“ krogom zoper dr. Gregorčiča? Da nisi pri gospodih „Primorskega Lista“ iskal pomoči zoper „klerikalca“ dr. Gregorčiča, je jasno (pa tudi bi ne bilo treba, ko praviš, da je dr. Gregorčič zlezel pod plašč kardinalu) pač pa proti političnemu voditelju Gregorčiču, kateremu si smel vprico onih gospodov vse drugo v napako šteti, samo „klerikalstva“ ne. — Vidiš torej, prijatelj, ti imaš politični želoдец kakor govedo z več predali, en predal za „liberalizem“, eden za „klerikalizem“, eden za „napredništvo“, eden stoji morda pripravljen za „socijalno demokratstvo“, le predal za politično značajnost mu manjka.

A. K.

Iz soške doline, dne 5. februarja. — Mnogo se je govorilo in pisalo o nesreči, ki se je prigodila pri gradnji bohinjske železnice v Avčah. Na omenjenem robu se je ponesrečil samo eden delavec in sicer je bilo to tako-le: Neki mladenič iz Bat (Ravni), star 20 let, je stal, ko je kopal oni rob, na neki skali. Na opomin delovodje, naj se prepasa z vrstico, da se izogne mogoči nesreči, ni slušal, misleč, da ima trdno podstavo. A to mnenje ga je varalo, kajti skala se je začela izpodmikavati, mladenič omahne ter pade v grozen prepad, skala seveda za njim. Pri tem padcu so se mu pretrgale obisti in žile, kar mu je povzročilo smrt.

Razven tega je vredno dati v javnost tudi naslednje reči:

Ona italijanska tvrdka, katera dela od Kanala do Gorice, ne pazi pri streljanju čisto nič na ljudi po cesti. Mimo idoč ljudje in živina so vedno v nevarnosti, da jih kamenje pobije, kajti ne dajo nikakoršnega znamenja, da prično streljati. Tako postopanje bi morale merodajne oblasti preprečiti!

Neki nadinžener tvrdke Berger & Redlich ukazuje po pošti prevažati bolnike, ki so namenjeni v tolminsko bolnišnico, samo da se izogne večjim stroškom. To ni lepo in ne ugaja drugim potovalcem.

Zanimivo je tudi to, da posluje v Ročinju skladovni cerkveni odbor že osmo leto! V tem času je popravil z velikimi prispevki občinarjev pokopališče, cerkev sv. Pavla in nekaj v župnišču.

— Popotnik naj si ogleda te poprave ter bo videl v pravem pomenu besede lepe razdrtije. Ta odbor je vse tako lepo zmešal, da bi bil ubogi gosp. kaplan ostal brez strehe, ako bi se ga ne bil gosp. kurat usmilil. Čas je tedaj, da se skliče nov konkurenčni odbor, čegar novi udje naj dodelajo to, kar so poprejšnji zamudili. Vse napreduje, tudi Ročinj ne sme zaostajati.

(Prosimo, večkrat kaj! Uredn.)

Politični pregled.

Sklicanje državnega zbora.

Z Dunaja se poroča, da se naš državni zbor snide že dne 23. t. m., ker je neobhodno potrebno, da se reši vladna predloga glede kontingenta novincev. To pa zaradi tega, ker se imajo pričeti nabori že dne 21. marca.

Čehi in vlada.

V Pragi se dne 13. t. m. snide izvrševalni odbor mladočeske stranke. Baval se bo s sklepi češke parlamentarne komisije ter skoro gotovo odobril, da češki poslanci zopet prično občeovati s Körtom. V parlamentarnih krogih se nadejajo, da pride do sporazumljenja mej Čehi in vlado.

Ogrske razmere.

V sredo je pričela ogrska delegacija zopet svoje delovanje Posamezni odseki imeli bodo vsak dan svoje seje, da pripravijo potrebno gradivo za plenum, ki se snide drugi teden. Z Ogrskega dohajajo zdaj glasovi, da bode mogel ogrski državni zbor, ko se po zasedanju delegacij zopet snide, delovati. Ljudska stranka je baje sklenila, da odneha z obstrukcijo. Sederkenyjeva gruča poslancev pa je prešibka, da bi sama zamogla obstruirati. Jako radovedni so na izjave vojnega ministra v ogrski delegaciji glede armadnega vprašanja v jezikovnem pogledu. Znano je namreč, da so njegove izjave v omenjeni zadevi, katere je izustil v avstrijski delegaciji, hudo razburile Madjare.

Novi reški guverner.

Novi reški guverner baron Ervin Roszner-Roseneg nastopil je te dni svojo službo. Novi guverner je sin višjega častnika rodom Slovence in je, kakor pravi „Obzor“, Madjar di freschissima data. Ker so pa bili, kakor je znano, poturice janičarji hujši od Turčinov, bode najbrže tudi pomadjarjeni baron Roszner z reškimi Hrvati hujše postal, nego so postopali njegovi predniki, rojeni Madjari.

Razžaljenje hrvatskega naroda.

„Slovanska Misao“ poroča, da se besede, s katerimi je major Hanel v Petrinji razžalil hrvatski narod, glasé: „Der Croat ist im Dreck geboren ausgezogen, erzogen ein Schwein und ein Dreck“. Hrvati imajo priče, ki so čule te besede ter so sedaj odpisali v tej zadevi na dvorno pisarno vlogo, katero so podpisali trije najuglednejši petrinjski meščani. Seveda bi hoteli vladni krogi celo to zadevo zabašiliti, in je to skušal storiti že podban Šumanović v hrvatskem saboru, ko je odgovarjal na tozadevno interpelacijo, rekši, da uradna poročila to zanikujejo. Žalibog, da smo prišli že tako daleč, da uradnim poročilom malo ali prav nič ne verjamemo, ker smo se že večkrat prepričali, da se sestavljajo tudi tako, kakor je nekaterim gospodom po volji in da ne izpravljajo na dan vedno resnice.

Na skrajnem Vstoku.

Zopet prihajajo razburljive vesti s skrajnega Vstoka. So pa tudi angleški listi in deloma tudi nemški, ki jih pri našajo. Po teh vesteh hočejo Japonci po vsi sili vojsko in Japonska mobilizirala je tudi že vse svoje rezerve. Vojakom pa se plačujejo že pristojbine, kakoršne so navadne v vojnem času. Rusija pošilja polk za polkom na mandjursko mejo. Preti, da proglasi v Wladivostoku obredno stanje. Tudi vrhovni vojni zapovednik bi bil že imenovan, in ta bi bil general Puširevski, jeden najboljših ruskih generalov. Vojne ruske ladije bi bile že odplule iz Port Arturja, seveda nobeden ne ve kam. Rusija bi razpolagala zdaj na skrajnem Vstoku spet 100000 vojakov. Nekateri listi so vedeli povedati, da je prišlo med Japonci in Rusi že do spopada. Ruski listi pa o vsem tem nič ne vedo, kakor tudi ne ve nobeden nič o vsebini ruskega odgovora na drugo Japonsko noto. Pač pa pravijo nekateri, da je ta odgovor tako pomirljiv, da dovoljuje Japonski toliko koncesij, da se čudijo ruski popustljivosti celo Zjedinjene države, Angleži in Francozi, in da so se izjavili, da bode morala Japonska sama občutiti posledice in ostane popolnoma osamljena, ako bi se ne zadovoljila z ruskim odgovorom. To je slika dogodkov na skrajnem Vstoku, kakoršno nam podajajo zadnja poročila, ki so najbrže po veliki večini izmišljena.

Domače in razne novice.

Imenovanja in premeščenja. — Premješena sta sodna kancelista, in sicer g. Viktor Mezgec iz Motovuna na deželno sodišče v Trst in g. Josip Egartner iz Poreča na trgovinsko in pomorsko sodišče v Trst. Za kanceliste pa so bili imenovani pomožni pisarniški uradniki, in sicer g. Friderik Simon za Mo-

tovun, g. Alojzij Sivic za Poreč in g. Ivan Tomazič za Koper.

Smrtna kosa. — Umrl je v Trstu 18-letni gosp. Mojzes Kosovel, sin c. kr. višjega carinarskega kontrolorja gospoda Valentina Kosovela.

Umrl je v Zagrebu 3. t. m. umirovljeni gimnazijski ravnatelj g. Fran Bradaška v 75. letu svoje starosti. Pokojnik je bil rodom Slovenec. Rojen je bil namreč v Kranju. Bradaška je bil zgodovinar in zemljepisec. Pisal je v „Slov. Bučali“ zgodovinske sestanke. V „Novicah“ je leta 1856. objavil „Kratek pregled starega slovstva hrvaškega“.

Za „Šolski Dom“. — Upravištvu prejelo: V gostilni Kobalovi nabral dne 25. januarja v Cerknem g. vikar Ursič iz Orehka 7 K 12 v.

Hvala!

Vodstvo ljudske šole „Šolskega Doma“ nam pošilja še ta-le izkaz božičnih darov: dr. Franko, odvetnik 10 K, K. J. 3 K, N. N. 1 K, Orešec 2 K, F. Baumgarten 3 K, Kobal, kap. 2 K, U. Figel 1 K 20 h, Cotič, 6 parov čevljev, Čufer, kroj. 4 K, mons. Kofol 2 K, Rojec 1 K, Rozalija Gorjanc 2 K, Ben. Gruden 2 K, sod. svrtnik Gabrijelčič 2 K, dr. F. S. 5 K, A. Štrekelj 10 K, dr. A. Pavlica 10 K, mons. I. Abram 2 K, dr. Ant. Breclaj 5 K, J. F. 2 K, mons. Wolf 10 K, I. L. 10 K, Al. Kovačič 5 K.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici vabi k rednemu običnemu zboru, kateri bode v Gorici v deželni dvorani v torek dne 9. februarja t. l. ob 10^{1/2} predpoludne. V obravnavo je določen naslednji dnevni red: 1. Imenovanje treh pregledovalcev zapisnika običnega zbora; 2. Poročilo osrednjega odbora o delavnosti društva v teku leta 1902; 3. Poročilo: a) o društvenem obračunu za leto 1902; b) o stanju društva, imetja koncem l. 1902; c) o društvenem proračunu za leto 1903; 4. Objava računa o porabi državnih podpor za leto 1902; 5. Imenovanje 2 računskih preglednikov za leto 1903; 6. Volitev društvenega predsednika; 7. Volitev društvenega podpredsednika; 8. Dozdevni predlogi, predloženi v teku časa, predpisanega v društvenih pravilih.

C. kr. kmetijska družba v Gorici. — Že dve leti je minulo, odkar ni imelo to društvo nobenega običnega zbora, četudi bi se morala sklicati po pravilih najmanj dva na leto. Sedaj se pa g. dr. Pajerju naenkrat tako mudi, da ga sklicuje kar v par dneh na prihodnji torek dne 9. t. m. ob 10. in pol uri predpoludne v deželno dvorano. Nekateri člani niso dobili še do danes nobenega vabila. Našim čitateljem je znano, kaj vse uganja g. dr. Pajer v tem društvu. Odkar je on predsednik, spremenilo se je kmetijsko društvo v nekako politično društvo, ki našemu kmetu več škoduje nego koristi. Takemu delovanju upreti se moramo z združenimi močmi! Mi nočemo jemati pravic, katere pritičejo furlanskemu kmetu, zahtevamo pa tudi za-se to, kar nam gre. Zato je neobhodno potrebno, da se udeležijo običnega zbora vsi dosedanjí člani tega društva in povejo v kolikor mogoče velikem številu Pajerju, kar mu gre. Onim članom, ki so vplačali udnino za lansko leto, dodala se je vabilu poselna izkaznica (rdeč listek). Kdor ni dobil te izkaznice, ta ni še poravnal dolga za pretečeno leto, zato je potrebno, da plača udnino vsaj do ponedeljka, ker bi se znalo zgoditi, da blagajnik v torek „oboli“ ali pa ga kam skrijejo. Ko plača, zahteva naj izkaznico. Ker povprašujejo mnogi, kateri so se prijavili lansko leto (po mesecu marcu), zakaj niso dobili povabila, javlja se jim, da niso še sprejeti. Odsek, ki so ga postavili proti pravilom ital. odborniki, in ki naj bi poročal, ali so predlagani vredni, da postanejo udje društva, ni še doseďaj (kmalu bode sedem mesecev) izpolnil dane mu naloge. Temu se ni čuditi, saj je predsednik tega odseka iz — Italije, kjer so ga iz podobnega društva izbacili. Občni zbor bo jako zanimiv in prepričani smo, da ne bo nikomur žal, da se ga je udeležil. Poleg drugih zanimivih točk bode tudi volitev predsednika. Dvorana se nahaja tik velike cerkve. Pridite torej vsi!

Proračun za leto 1903 hoče ugotoviti naše c. kr. kmetijsko društvo v običnem zboru dne 9. februarja 1904. Tako se vsaj glasi dnevni red in menili smo že, da se je vrnila tiskovna pomota vanj; a ker sta besedili slovenskega in italijanskega iztisa objasni, more že tako biti, kakor je objavljeno. V zgodovini našega staroslavnega društva je to pač prvi slučaj, da se za preteklo leto ustanavlja proračun v naslednjem. Dr. Pajer kot deželni glavar zahteva strogo od vseh občin, da morajo svoje proračune vsaj en mesec pred začetkom dotičnega upravnega leta ugotavljati, drugače za-

padejo župani osebno občutljivim globam in drugim zakonitim nasledkom. On sam pa, kot predsednik kmetijskega društva ne spoštuje v tem oziru društvenih pravil, marveč gospodari celo svojevlastno in koncem leta zahteva še-le potrdbo svojega gospodarstva. Je že tako: Duo dum faciunt idem non est idem. — A če bi bilo društvu zares kaj mari za svojo čast in za blagor kmetijstva na Goriškem, postopalo bi tudi ono v najstrožem zmislu § 89 obč. reda proti svojemu predsedniku — odstranilo bi ga.

Tragedkinja Matilda Teodorović z svojim sinom Ljudevitom priredi dne 8. februarja t. l. t. j. v ponedeljek ob 8^{1/2} uri zvečer v dvorani „Slovenske Čitalnice“ dramatično zabaven večer. — Ta dramatična umetnica prepotovala je Hrvatsko, Slavonijo, Bosno, Hercegovino, Srbijo, Kranjsko, Bolgarijo in je povsod kjer je nastopila, dosegla najboljše uspehe ter se jako priljubila slovanskemu občinstvu. — Čisti dohodek zabavnega večera je namenjen v dobrodelne svrhe, in se je zaradi tega nađejati, da se udeležijo tega večera goriški Slovenci v mnogobrojem številu.

Odbor „Slovenske Čitalnice v Gorici“ opozarja g. člane in vabljenе goste na današnji plesno vajo. V nedeljo, dne 14. febr. t. l. bode običajni veliki ples, za katerega se razpošljejo posebna vabila.

Slovenska mladina v Gorici priredi v sredo dne 10. febr. t. l. v veliki dvorani hotela „Central“ kostumni venček, pri katerem bode sviral oddelek vojaške godbe tukajšnjega pešpolka št. 47. Začetek ob 9. uri zvečer. Vstopnina za osebo 2 K, za družino 5 K. Morebitni prebitek je namenjen v dobrodelni namen. Toalet: za dame kostumna, za gospode salonska. Vstop k venčku imajo le vabljeni.

Izpred sodišča. — Te dni je stal pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskim sodiščem Stefan Pober, u-lužbenec pri tvrdki Redlich & Berger. Tožen je bil zaradi poneverjenja, češ, da si je prisvojil 300 kron, katere je vdobil od podjetništva, da bi z njimi izplačal delavce. Sodišče ga je oprostilo, češ da spada ta zadeva pred civilnega in ne pred kazenskega sodnika, ker ni Pober z omenjeno svoto nikamor pobegnil.

Lanjskega leta je bilo ukradenó, kakor smo ob svojem času poročali, g. davčnemu praktiku Renatu Fonzariju kolo, katero je bilo, kakor se je pozneje izvedelo, zastavljeno za 70 kron na tržaški zastavljalnici. Kolo pa je bilo vredno 220 kron. Te dni je stal pred kazenskim sodiščem 21-letni Rihard Vodopivec, ki je ukradel kolo in bil obsojen na 13 mesečno ječo.

Skemani grešnik. — Te dni je dobilo predsedništvo tukajšnje okrožne sodnije anonimno pismo, kateremu je bilo pridejanih 10 gld. Pisec pravi v pismu, da je bilo prve dni julija meseca leta 1879, ko so neke Slovenke žele pšenico na njivi Nene Narde, na njivi namreč, nahajajoči se blizu goriške klavnice in ki mejaš z njivo posestnika Josipa Pičulina. Predno je jedna Slovenka začela žeti, slekla je zgornje krilo in je postavila ob strani njive. Kmalu potem šel je tam mimo pisec anonimnega pisma z nekim svojim tovaršem, in ko sta zagledala krilo na tleh, videla sta tudi, da je kukal iz krilnega žepa denarni mošnjiček. V tem hipu je pisca premagal tentavec. Izmaknil je namreč iz žepa mošnjiček, v katerem se je nahajalo 5 gld. in 60 ali pa 62 novcev, česar se zdaj popolnoma ne spominja. Ta denar prišel je takrat njemu in njegovemu tovarišu o pravem času v roke, kajti oba sta bila suha. Pisec pravi nadalje, da je bila ona slovenska ževka doma najbrže iz Banjšic ali pa iz Lokovca, ter prosí predsedništvo okrož. sodišča, da bi jo poiskalo. Dotična bi morala imeti zdaj okolo 50 let. 10 gld. pošilja zato, ker je iznašal ukradeni znesek 5 gld. in 60 ali 62 novcev. Dosedaj narasle obresti bi znašale 2 gld. 50 novcev bi bil vreden ukradeni mošnjiček, 1 gld. 50 novcev naj bi se dalo onemu, kateri bi poiskal okradeno ževko in 40 novcev bi bilo za pošne stroške. Okrožno sodišče izročilo je pismo in denar okrajnemu glavarstvu.

Ukradeni denar. — Predvčeranjem je vkradel neznan uzmovič krčmarju Draščeku v ulici Sv. Antona št. 3 denarni mošnjiček iz miznice, v katerem je bilo 140 kron.

Nesreča v kamnolomu. — Predvčeranjem se je v kamnolomu v Volčji dragi zavalil velik kamen na delavca Križniča iz Št. Petra ter ga hudo poškodoval.

Krvav pretep v Prvačini. — V nedeljo zvečer je nastal v krčmi Andreja Pahorja prepir med Andrejem Persičem,

Francetom Suličem od jedne, in Ambrožem in Marijen Gregoričem od druge strani. Prepir se je kmalu spremenil v pretep in tu je, kajpada, zopet pel nož. Vdobil jih je vsakó nekaj, a najhuje sta bila izdelana Andrej Persič in Sulič, katera so morali prepeljati v tukajšnje bolnišnico.

Bralno društvo v Črnlčah priredi 7. februarja ob 4. uri popoldne svojo pustno zabavo.

Društvo „Edinost“ v Ajdovščini priredi koncert in plesni venček v sredo dne 10. februarja 1904. v društvenih prostorih. Svira oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka št. 47. iz Gorice. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: za gg. člane 2 kroni, za gg. nečlane 3 krona; dame so vstopnine proste. Promena toaleta. Vstop dovoljen le, proti izkazu vabila. Vspored koncerta: 1. „Lehar: „Nechledil“ koračnica; 2. Zitt: „Wald-bleamerl“ valček; 3. Titt: „Slovenske pesmi“ ouventura; 4. Ziehrer: „Sei gepriesen du lauschige Nacht“; 5. Offenbach: „Finale in barkarola“ iz opere „Hoffmannove pripovedke“; 6. Kubischla: Potpourri jugoslovanskih pesmij. Odmor. Plesni venček.

Podporno društvo goriških gospa za mestne uboge. — To društvo je imelo v letu 1903 4039 21 kron dohodkov in 3882 21 kron stroškov. Društveno premoženje koncem leta 1903 znaša 9040 kron. —

Podružnica delavskega podpor-nega društva v Solkanu bode imela v nedeljo dne 7. t. m. ob 4. uri popoldne svoj letni občni zbor v dvorani g. A. Mozetiča.

Na delu ponesrečil je Sojat Ivan iz Krivega pota na Hrvatskem, delavec pri bohinjski železnici. Zlomil si je desno roko. Prepeljali so ga v tukajšnje bolnišnico.

Predor za železnico. — V Hudajužni ob Bači so dne 26. m. m. ravno ob polnoči predrli skozi 324 m dolg predor. Drugi dan je bila velika slavnost. Voditelj zgradbe je priredil v veliki baraki večerjo za 87 delavcev, katere so se udeležili tudi inženjerji. Dne 15. svečana bode v baraki veselica s šaljivo pošto. Pri veselici igra vojaška godba iz Gorice. Čisti dobiček je namenjen za spomenik zgradbe v Hudajužni. Ponesrečil se je v soboto delavec Tomaž Kemperle; odpeljali so ga v bolnišnico pri Tolminu.

Vojaški nabori se bodo vršili v v pokneženi grofiji Goriški in Gradiškanski, in sicer: v Gradišču dne 17. in 18. marca; v Korminu dne 21. in 22. marca; v Gorici (za okolico) 28., 29., 30. marca, 5. in 6. aprila; v Gorici (za mesto) 24. in 26. marca; v Ajdovščini 11. in 12. aprila; v Kanalu 8. in 9. aprila; v Tolminu 25. in 26. aprila; v Cerknem 23. aprila; v Kobaridu 28. aprila; v Bovcu 30. aprila; v Komnu 14. in 15. aprila; v Sežani 18. in 19. aprila; v Trzinu 14. in 15. aprila; v Červinjanu 18., 19. in 20. aprila.

Nova naredba. — „Wiener Zeitung“ je v soboto objavila naredbo naučnega in fin. ministrstva, da s 1. sušcem 1904 dobi vajo samostojni duhovniki in provizorji v smislu zakona z dne 19. sept. 1898 določeno jim dotacijo anticipando v mesečnih obrokih.

Obešenega so našli v Trstu v „Hotelu Volpich“ v njegovi sobi nekega Henrika Försterja iz Tišina na Češkem.

Maščevanje zapuščene ženske. — V Trstu je vrgla v obraz kovaču Josipu Hmelaku iz Šmarji pri Vipavi vrček žveplene kisline šivilja Karolina Lozer, kateri je Hmelak 17 let objuboval, da jo bo vzel, a se je hotel sedaj poročiti z neko drugo. Hmelaku je obraz grozovito razdejan.

Učimo se od nasprotnikov. — Meseca januarja je poslala tržaška sodnija v Slovenske gorice samoitalijski dopis, torej v popolnoma slovenski kraj, kjer se le s težavo dobi italijanski tolmač. Tako delajo Italijani, tako delajo Nemci, tako delajo Madjari: tako delajmo tudi mi. Pri vseh uradih zahtevajmo slovenske dopise in slovenske tiskovine in povsod pošiljajmo samo slovenske dopise. Enako pravico za vse!

Novoletni dar družbi sv. Cirila in Metoda za Istro. — Zagrebški meščani in hrvatski vseučiliščniki, tvoreči odbor za pobiranje novoletnih darov za družbo sv. Cirila in Metoda za Istro, nabrali so v ta namen 5.075 33 K, koji znesek je te dni izročil društvenemu vodstvu v Opatiji tajnik omenjenega odbora, g. Iv. Vil. Marinčič.

Hrvatski akademiki v Ljubljani. — V sredo se je vršil v restavracijskih prostorih „Narodnega doma“ banket na čast došlim hrvatskim akademikom. Udeležilo se ga je čez 80 aka-

demikov. V imenu slovenskega dijaštva je nazdravil Hrvatom gospod Kuhelj, ki se je spominjal boja hrvatskega naroda proti madjaronskemu nasilstvu. V tem boju smo se mi Slovenci zavzeli za Hrvate ne le iz simpatije, ki jo gojimo do zatiranih, ampak vsled bratske ljubavi, ki druží nas Slovence in Hrvate. V imenu hrvatskega dijaštva je nazdravil slovenskemu dijaštvu in Slovencem predsednik hrv. akad. društva g. Miško Derkos. Vrstile so se navdušene hrvatske pesmi „Slovenec in Hrvat“, „Bog in Hrvat“. Nato so si hrvatski gostje v družbi slovenskih akademikov ogledali prostore v „Narod. domu“, nakar so odšli ogledovat si Ljubljano. Toda, žalibog je bilo vreme silno neugodno. Zvečer je bil v „Narod. domu“ veliki koncert hrvaških vseučilišnikov, ki je vspel povoljno.

Devetdesetletnica biskupa Strossmayerja. — V četrtek je praznovala biskup Josip Juraj Strossmayer 90letnico svojega rojstva. „Obzor“ je izšel tem povodom v slavnostni izdaji. Tudi Slovenci kličejo: Še mnogo let ohrani Bog biskupa Josipa J. Strossmayerja!

Razsodba proti dr. Potočnjaku in V. Kovaču v Zagrebu v znani tiskovni pravdi je bila proglašena v ponedeljek popoldne. Dr. Potočnjak bil je oproščen, Kovač pa je bil obsojen na 14 dñij zapor. Razprava je bila velezanimiva, in so bile na njej prav v bengaličnem svitu narisane razmere, ki so trajale na Hrvatskem za banovanja grofa Khvena. S to razsodbo ni dobil le dr. Potočnjak, ta odlični hrvatski rodoljub in žrtev Hedervaryjeve samovolje, zadoščenja, marveč je ta razsodba tudi zaradi tega pomenljiva, ker se je dokazalo, da so se razmere na Hrvatskem vsaj toliko zboljšale, da so začeli sodniki soditi po pravici in po svoji vesti, ne pa tako, kakor se je poprej dogajalo, da so razsodbe skoro vedno tako izpadle, kakor je bilo to prejšnjemu banu všeč.

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka«, mestne lekarne v Zagrebu. Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Po, dati se jih more bolnikom kot prvo pomoč-zdravim pa v odvratitev boleznij. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglas: »Mestne lekarne v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Poziv.

Ker nekateri po Ozeljanu in Št. Mihelu, vkljub temu, da je dopisnik „občinar“ iz Šempasa v „Gorici“ od dne 26. januarja 1904. pojasnil glede moje plače, kojoj dobivam od občine za omenjeni podružnici, trdijo, da mi daja občina še razun plače, kojoj je omenil „občinar“ v „Gorici“, od vsake maše posebej še po dve kroni, prosim dotičnike, da mi povejo naslov, na kojega naj se obrnim, da dobim omenjene kronce. Ako pa mi tega ne naznani, naj za naprej držijo jezik za zobmi in naj ne farbajo ljudi.

Šempas dne 2. febr. 1904.

Josip Savelli
orgljavaec.

Zahvala.

Proti volji in proti lastni krivdi vrinjeno pomoto v naši javni zahvali dopolnjujemo s tem, da se tem potom srčno zahvaljujemo č. g. Iv. Grahli-ju, tuk. šolskemu voditelju in č. gč. učiteljici Janici Epich za udeležitev s šolsko mladino pogreba naše rajne mame!

V Štanjelu, 27. januarja 1904.

Družina Strancar.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
kupnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barkente, in drugo manufakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorci najnovejše izbire se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira planet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kateri je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Mnogo denarja!

od 800 K na mesec zamore vsako zaslužiti lahko, pošteno, brez stroškov in posebnega znanja. Pošlje naj takoj svoj naslov pod E. 1095 na: Annoncen-Abtheilung des „Merkur“, Mannheim, Meerfeldstrasse št. 44.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Pozor! Pozor!

Vsako pilo in strugalo se jamči.

Kovače, ključavničarje, mizarje, čevljarje itd. se opozarja, da stara pila in strugala (rašpe) se zopet na novo nasekajo jako poceni. Prinesite ali pošljite jih takoj v novo delavnico pil in strugal v Gorici ulica Duomo 3. Vsakovrstne nove se izdelavljajo.

V pisarni Seltz-ove tiskarne nasproti semenišča št. 12 v Gorici, se prodaja po znižani ceni — 2 K 60 vin.

Veliki teden ali Velika noč, spisal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja po pošti po povzetju. Kdor pa denar že z naročilom pošlje, pridene naj še 20 vin. za pošto.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Znidarskič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Gostilna

„pri Žagarju“

tik nove postaje na Blančah, toči

vedno naravna domača črna in bela vina. Kuhinja je preskrbljena vedno z gorkimi in mrzlini jedili. Cene zmerne.

Priporoča se za obilen obisk iz mesta in dežele.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

prijetna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ustanovljena

leta 1899.

„Narodna Tiskarna“

v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji konkurence.

TISKA: „Gorico“, „Primorski list“, diplome, brošure, cenike, vabila, račune, itd.

Pismena naročila tiskovin se izvršijo z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franco na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic)	K 4- h	4 ducat (48 steklenic)	K 14-60 h
2 „ (24 „)	8- „	5 „ (60 „)	17- „
3 „ (36 „)	11- „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka, ter poponoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,

Markov trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena l. 1360.

Kapljice sv. Marka.